

pa se ti zdi, kakor da je popolnoma zaprt, kajti kroginkrog oklepa ta gorski biser masiven skalnat zid, na katerem čuvajo in dvigajo svoje ponosne glave savinjski velikani.

Z juga moli fantastično v paralelnih skladih nagrmadeni krn že omenjene štajerske Rinke (2276 m), levo poleg nje se vzpenja v širokem loku pod oblake razorana Brana (2247 m) nad Kamniškim sedlom, čez katerega se prevali le-sem navzdol varna, umetno, naravnost krasno izvršena pot. — Najponosneje, bi rekel, kaže svoje gole, vsem vihram kljubujoče, nepremagljive grudi rdečkasto, modro in rjavkasto lisasta Planjava ali Baba (2392 m), koj levo nad Kamniškim sedlom. Dičijo jo tudi prav mnogi beli, večni snegovi, meli in provodi pod drzno štrlečimi griči

Iz nje klije in žije mlado, nežno življenje, nebroj bujnih, razkošno posejanih planinskih rožic, rdečih, rumenih, modrih in belih... Ah koliko prelestnih barv! Koliko milobe je v njih, kako opojen je njih duhteči vonj... Lahki metuljčki plavajo od cvetja do cvetja in v sinje nebo se zibljejo milodoneče melodije gorskih pevcev. Vsa priroda svečano poveličuje svojega Stvarnika, čigar svetli prestol čuti visoko gori nad belimi oblački... Le ti, človek, ti krona vsega stvarstva, ti nimaš tu nobene besede?...

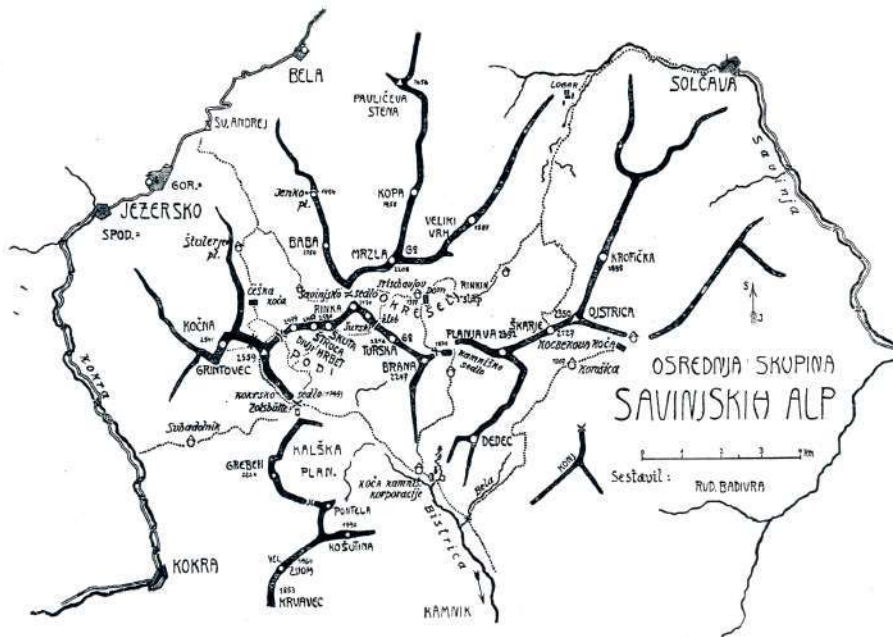
Da, ti stojiš tu nem in prevzet; kajti nikdar in nikjer ne občutiš globokeje nad vsem stvarstvom vzvišenega bitja in poklica, da si človek!...

Dolgo vrsto stoletij in stoletij je bil zaprt in neznan Okrešelj, kakor še tudi dandanes marsikomu. Tako blizu, v naši domovini, je bil, a vendar se je tako pozno našel!

Kakor drugod po planinskih krajih, tako se je tudi tukaj najprvi naselil pastir s svojo čredo, in postavil borno kočjo. No, danes sta tam že dve.

Tema se je pridružila že l. 1879. „Schutzhütte Okrešelj“ celjske sekcije nemško-avstrijskega planinskega društva, ki pa ni imelo sreče na tej naši slovenski posesti. Lansko zimo namreč je pribučal plaz in jo podrl.

Najnovejšo stavbo, krasni „Frischaufov dom“ je dogradila letos gornjegrajska podružnica Slovenskega planinskega društva. Prostor

in naravnimi stebri. Za njenim hrbtom spoznaš tako ostrorobato piramido Ojstrice (2450 m).

Tej celi proti Kranjski obrnjeni progi je obrnjena nasproti s severa skupina Mrzle gore, tudi Mrzlice (2208 m), katere kolosi, strme peči, grde čeri in obrušene poše se vzpenjajo skoro naravnost nad teboj. Malo je tako razkritih gor kot le-ta.

Lepo kontrastno se razteza pod to nemo, a grozečo materijo sivobojen gozdnat pas v polkrogu, ki ti pa zapira, koder je najgostejši, pogled v Logarjevo dolino in se naslanja — tako se ti zdi — na lepo oddaljeno ozadje gore Krofičke (2035 m).

Kako bujno šepečejo in vrše v lahkem zefirju ti vršički visokih hoi in smrek s svetlozelenimi mecesni, in pod njimi se plazi pritlikavo cvetje!

Sredi krasnega tega okvira pa počiva svetlozeleno livada, gorska planinica. Počiva? — O ne.

in les za nje gradnjo ji je blagovolil odstopiti naš prevzvišeni knezoškof ljubljanski.

Stoji na preglednem, malo vzvišenem prostoru, na malem gričku, vsled česar je tudi zavarovana proti eventualni ponavljajoči se igri in šali gorskih gigantov. Otvorjena je bila slovesno letos avgusta meseca.

O tej priliki ne bi rad prezrl, da opomnim prijatelje prirode, katerim je morda še manj znan ta kotic, na vevlačno postojanko in mesto, ki ga zavzema v turistovskem oziru. Kar je znano Velo polje v triglavski skupini, to je Okrešelj v Savinjskih alpah. Okrešelj je prijetno bivališče, znamenito križišče in kaj primerno izhodišče za gorske izlete, ker veže Logarsko dolino - Savinsko dolino z Bistrico nad Kamnikom, vodi skozi Savinjsko sedlo na Jezersko in spaja deloma Kokro čez Kokrsko sedlo.